

Fi_042(se)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3295/94

av den 22 december 1994

om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförelse till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor

EUROPEISKA UNIONENS HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 3842/86 av den 1 december 1986 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning av varumärkesförfalskade varor⁴ har varit i kraft sedan den 1 januari 1988. Det bör dras slutsatser från de erfarenheter som vunnits under de första åren av förordningens tillämpning för att det system som etablerades genom denna skall fungera bättre.

Handel med varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor vållar avsevärd skada för laglydiga tillverkare och grossister och för innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter och vilseleder konsumenterna. Dessa varor bör i så stor utsträckning som möjligt hindras från att släppas ut på marknaden, och åtgärder bör vidtas för att effektivt bekämpa denna olagliga verksamhet utan att hindra den lagliga handelsfriheten. Detta mål eftersträvas också genom åtgärder på internationell nivå enligt samma riktlinjer.

I den mån som varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor och liknande produkter importeras från tredje land är det viktigt att förhindra att de övergår till fri omsättning i gemenskapen eller att de hänförelse till ett suspensivt arrangemang samt att införa ett lämpligt förfarande som gör det möjligt för tullmyndigheterna att ingripa för att garantera att ett sådant förbud upprätthålls på bästa möjliga sätt.

Tullmyndigheternas ingripande för att förhindra att de varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varorna övergår

till fri omsättning eller att de hänförelse till ett suspensivt arrangemang bör också omfatta exporten eller återexporten av sådana varor från gemenskapen.

Beträffande suspensiva arrangemang och återexport som kräver anmälan kommer tullmyndigheterna endast att ingripa när varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade upptäcks under en kontroll.

Gemenskapen tar hänsyn till villkoren i GATT-avtalet beträffande immaterialrättsliga frågor som berör handel, bl.a. med varumärkesförfalskade varor, och särskilt de åtgärder som skall vidtas vid gränsen.

Bestämmelser bör antas som gör det möjligt för tullmyndigheterna att fatta beslut beträffande ansökningar om ingripanden som ställs till dem.

Tullmyndigheternas ingripande bör antingen bestå i att de uppskjuter varornas övergång till fri omsättning, export eller återexport om varorna misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade, eller i att de kvarhåller dessa varor om de hänförelse till ett suspensivt arrangemang eller återexporteras, vilket kräver en anmälan, så länge som det är nödvändigt för att kunna avgöra om varorna verkligen är varumärkesförfalskade eller pirattillverkade.

Det är lämpligt att tillåta medlemsstaterna att kvarhålla varorna i fråga under en viss tid även innan rättighetsinnehavaren har lämnat in sin ansökan eller fått den godkänd för att han skall hinna lämna in en ansökan om tullmyndigheternas ingripande.

Den behöriga myndigheten bör, då den fattar beslut i fall som underställs den, hänvisa till de kriterier som används för att avgöra om de varor som produceras i den berörda medlemsstaten bryter mot de immateriella rättigheterna. Medlemsstaternas bestämmelser om de rättsliga instansernas behörighet och om de rättsliga förfarandena berörs inte av denna förordning.

Det är nödvändigt att fastställa åtgärder som skall vidtas för varorna i fråga om det fastställs att de är varumärkesförfalskade eller pirattillverkade. Dessa åtgärder bör inte bara beröva dem som är ansvariga för handeln med dessa varor de ekonomiska fördelarna av verksamheten och pålägga dem straffåtgärder, utan även effektivt avskräcka mot fortsatt verksamhet av samma slag.

¹EGT nr C 238, 2.9.1993, s. 9.

²EGT nr C 61, 28.2.1994.

³EGT nr C 52, 19.2.1994, s. 37.

⁴EGT nr L 357, 18.12.1986, s. 1.

För att undvika allvarliga störningar vid deklaration av varor som ingår i resandes personliga bagage är det nödvändigt att från denna förordnings räckvidd undanta varor som kan vara förfalskade eller pirattillverkade och som importeras från tredje land inom de gränser som fastställs av gemenskapsregler om tullbefrielse.

En enhetlig tillämpning av de gemensamma regler som fastställs genom denna förordning måste säkerställas, och av denna anledning måste ett gemenskapsförfarande fastställas som gör det möjligt att fatta beslut om åtgärder för genomförande av dessa bestämmelser inom rimlig tid och att stärka det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och mellan medlemsstaterna och kommissionen, å andra sidan, för att säkerställa en större effektivitet.

Mot bakgrund av bl.a. erfarenheterna från denna förordnings tillämpning är det lämpligt att undersöka vilka möjligheter det finns att öka antalet immateriella rättigheter som förordningen skall omfatta.

Förordning (EEG) nr 3842/86 bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänt

Artikel 1

1. Denna förordning skall fastställa
 - a) de omständigheter under vilka tullmyndigheterna skall ingripa i fråga om varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade och som
 - införs för fri omsättning, export eller återexport,
 - påträffas då kontroll sker av varor som hänförs till ett suspensivt arrangemang enligt artikel 84.1 a i Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹ eller återexporteras, vilket kräver anmälan, och
 - b) de åtgärder som skall vidtas av de behöriga myndigheterna med avseende på dessa varor om det har fastställts att de verkligen är varumärkesförfalskade eller pirattillverkade.

2. I denna förordning avses med
 - a) *varumärkesförfalskade varor*:
 - varor, inbegripet emballage, som utan tillstånd är försedda med ett varumärke som är identiskt med det giltigt inregistrerade varumärket för varor av samma slag eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke och som därigenom kränker de rättigheter som tillkommer varumärkesinnehavaren i fråga enligt gemenskapslagstiftningen eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan om ingripande av tullmyndigheterna görs,
 - varje varumärkessymbol (logotyp, etikett, klistermärke, broschyr, bruksanvisning eller garantihandling), även om den föreligger separat, befinner sig under samma omständigheter som de varor som avses i första strecksatsen,
 - emballagematerial som är försett med varumärken för förfalskade varor, som föreligger separat och befinner sig i samma situation som de varor som avses i första strecksatsen.
 - b) *pirattillverkade varor*: varor som är eller innehåller kopior som tillverkats utan medgivande från innehavaren av upphovsrätten eller närstående rättigheter eller mönsterrättsinnehavaren, oavsett om mönstret är registrerat enligt nationell lagstiftning eller ej, eller från en person med vederbörligt tillstånd av rättighetsinnehavaren i tillverkningslandet, om framställningen av dessa kopior kränker rättigheten i fråga enligt gemenskapslagstiftningen eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan om ingripande av tullmyndigheterna görs,
 - c) *rättighetsinnehavare*: varumärkesinnehavaren, enligt a, eller innehavaren av någon av de rättigheter som avses i b, eller varje annan person med rätt att använda varumärket eller rättigheterna eller dessa personers företrädare,
 - d) *deklaration för övergång till fri omsättning, export eller återexport*: de deklarationer som görs enligt artikel 61 i förordning (EEG) nr 2913/92.
3. Varje form eller matris som är särskilt avsedd eller anpassad för tillverkning av ett förfalskat varumärke, varor med ett sådant varumärke eller pirattillverkade varor skall betraktas som varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor, allt efter omständigheterna, under förutsättning att användningen av dessa formar eller matriser kränker en innehavares rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan om ingripande av tullmyndigheterna görs.
4. Denna förordning skall inte gälla för varor som är försedda med ett varumärke med varumärkesinnehavarens medgivande eller som är skyddade genom upphovsrätt eller en närstående rättighet eller en mönsterrätt och som har

¹EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.

tillverkats med rättighetsinnehavarens medgivande men som har hänförs till någon av de situationer som avses i punkt 1 a utan den senares medgivande.

Inte heller skall förordningen gälla för de varor i första stycket som har tillverkats eller är försedda med ett varumärke enligt andra villkor än dem som överenskommits med innehavarna av rättigheterna i fråga.

KAPITEL II

Förbud mot övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor

Artikel 2

Övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varor som efter genomförandet av förfarandet enligt artikel 6 har befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade skall vara förbjuden.

KAPITEL III

Ansökan om tullmyndigheternas ingripande

Artikel 3

1. I varje medlemsstat kan en rättighetsinnehavare inge en skriftlig ansökan till den behöriga enheten vid tullmyndigheten om att denna skall ingripa om varorna har hänförs till någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a.

2. Ansökan enligt punkt 1 skall innehålla

- en tillräckligt detaljerad beskrivning av varorna för att göra det möjligt för tullmyndigheterna att känna igen dem,
- ett bevis på att den sökande är rättighetsinnehavare för varorna i fråga.

Rättighetsinnehavaren måste också lämna alla relevanta upplysningar som han har tillgängliga för att göra det möjligt för den behöriga enheten vid tullmyndigheten att fatta ett beslut med fullständig kännedom om fakta, dock utan att dessa upplysningar är ett villkor för att ansökan skall behandlas.

Då det gäller pirattillverkade varor skall dessa upplysningar, såvitt möjligt, omfatta:

- den plats där varorna befinner sig eller den destination som avses,
- närmare uppgifter för identifiering av försändelsen eller de olika paketen,
- varornas planerade ankomst- eller avsändningsdag,
- använt transportmedel,
- importörens, exportörens eller innehavarens identitet.

3. I ansökan skall det specificeras under hur lång tidsperiod tullmyndigheterna anmodas ingripa.

4. Den sökande får debiteras en avgift avsedd att täcka de administrativa kostnaderna i samband med ansökan. Avgiften skall stå i rimlig proportion till den tjänst som tillhandahålls.

5. Den behöriga enhet vid tullmyndigheten till vilken en ansökan enligt punkt 2 har ingetts skall behandla denna ansökan och genast skriftligen underrätta den sökande om sitt beslut.

Om ansökan bifalls skall enheten ange under hur lång tidsperiod tullmyndigheterna skall ingripa. Denna period får efter ansökan av rättighetsinnehavaren förlängas av den enhet som fattade det första beslutet.

Varje avslag på en ansökan skall motiveras och detta avslag får överklagas.

6. Medlemsstaterna får begära att rättighetsinnehavaren, om hans ansökan har bifallits, eller om ett ingripande enligt artikel 1.1 a har skett i överensstämmelse med artikel 6.1, ställer en säkerhet

- för att täcka hans eventuella skyldigheter gentemot personer som berörs av något av ingripandena i artikel 1.1 a om det förfarande som inletts enligt artikel 6.1 inte kan fullföljas till följd av en handling eller uraktlåtenhet från rättighetsinnehavaren eller om det senare fastslås att varorna i fråga inte var varumärkesförfalskade eller pirattillverkade,
- för att garantera betalning av kostnaderna enligt denna förordning i samband med att varorna förvaras under tullkontroll enligt artikel 6.

7. Rättighetsinnehavaren skall underrätta den enhet som avses i punkt 1 om rättigheten inte längre är giltigt registrerad eller om den upphör att gälla.

8. Varje medlemsstat skall utse den enhet inom tullmyndigheten som är behörig att ta emot och behandla de ansökningar som avses i denna artikel.

Artikel 4

Om tullkontoret kan konstatera att varor är förfalskade eller pirattillverkade vid de kontroller som utförs enligt något av de tullförfaranden som avses i artikel 1.1 a innan en ansökan från rättighetsinnehavaren har lämnats in eller bifallits, kan tullmyndigheten, enligt gällande lagstiftning i medlemsstaterna i fråga, om de vet vem som är rättighetsinnehavare, underrätta denne om risken för en lagöverträdelse. Tullmyndigheten skall ha rätt att uppskjuta varornas övergång till fri omsättning eller kvarhålla dem under en tid av tre arbetsdagar så att rättighetsinnehavaren hinner lämna in en ansökan om ingripande enligt artikel 3.

Artikel 5

Det beslut som beviljar rättighetsinnehavarens ansökan skall omedelbart överlämnas till de tullkontor i medlemsstaten som antas bli berörda av de varor som i ansökan anges vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade.

KAPITEL IV

Villkor för ingripande av tullmyndigheterna och av de myndigheter som är behöriga att besluta i sak*Artikel 6*

1. Om ett tullkontor till vilket beslutet om att bevilja en ansökan från rättighetsinnehavaren har överlämnats enligt artikel 5 efter att om så är nödvändigt ha rådgjort med den sökande, finner det klarlagt att de varor som har hänförs till någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a motsvarar beskrivningen av de varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varorna i detta beslut, skall tullkontoret uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dessa.

Tullkontoret skall omedelbart underrätta den enhet som behandlade ansökan enligt artikel 3. Denna enhet eller tullkontoret skall genast underrätta deklaranter och den person som ansökte om ingripande. I enlighet med de nationella bestämmelserna om skydd av persondata, industri- och affärssekretess och yrkesmässig och administrativ konfidentialitet skall det tullkontor eller den enhet som behandlade ansökan på rättighetsinnehavarens begäran underrätta honom om deklarantens namn och adress och även mottagarens namn och adress om dessa är kända, så att rättighetsinnehavaren kan begära att de behöriga myndigheterna fattar ett beslut i sak. Tullkontoret skall ge den sökande och de personer som berörs av något av ingripandena i artikel 1.1 a möjlighet att inspektera de varor vilkas

frigörande har skjutits upp eller som har kvarhållits.

Vid undersökningen av varorna får tullkontoret ta prover för att underlätta förfarandet.

2. Den lagstiftning som gäller i den medlemsstat inom vars territorium varorna har hänförs till någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a skall tillämpas vid

- a) hänskjutande till den behöriga myndigheten för ett beslut i sak och för att den tullenhet eller det tullkontor som avses i punkt 1 omedelbart skall kunna underrättas om denna åtgärd, om det inte är den enheten eller det kontoret som vidtar åtgärden,
- b) utarbetande av det beslut som skall tas av denna myndighet. Om det saknas gemenskapsbestämmelser i detta avseende skall de kriterier som ligger till grund för detta beslut vara desamma som dem som används för att avgöra om varor som tillverkas i den berörda medlemsstaten kränker innehavarens rättigheter. Beslut som fattas av den behöriga myndigheten skall motiveras.

Artikel 7

1. Om det tullkontor som avses i artikel 6.1 inte inom tio arbetsdagar efter anmälan om frigörande eller kvarhållande har underrättats om att ärendet har hänskjutits till den behöriga myndighet som skall fatta beslut i sakfrågan enligt artikel 6.2 eller om att den vederbörligen bemyndigade myndigheten har vidtagit temporära åtgärder, skall varorna frigöras under förutsättning att alla tullformaliteter har uppfyllts och att kvarhållningen återtagits.

Denna period kan i lämpliga fall förlängas med högst tio arbetsdagar.

2. När det rör sig om varor som misstänks kränka mönsterrättigheter skall varornas ägare, importör eller mottagare kunna utverka att de berörda varorna frigörs eller att deras kvarhållning återtas mot ställande av en säkerhet, under förutsättning att

- tullenheten eller tullkontoret enligt artikel 6.1, inom den frist som nämns i punkt 1, har underrättats om att ärendet har hänskjutits till den myndighet som är behörig att besluta i sakfrågan och som nämns i denna punkt,
- den myndighet som är bemyndigad till detta inte har vidtagit temporära åtgärder då tidsfristen går ur, och
- alla tullformaliteter har uppfyllts.

Säkerheten måste vara tillräcklig för att skydda rättighetsinnehavarens intressen. Att säkerhet ställs skall inte inverka på de andra åtgärder som står rättighetsinnehavaren till buds. Om ärendet har hänskjutits till den myndighet som är behörig att besluta i sakfrågan av någon annan än rättighetsinnehavaren skall säkerheten frisläppas om denna person inte utövar sin rätt att vidta rättsliga åtgärder inom 20 arbetsdagar räknat från den dag då han underrättades om att varornas frigörande skjutits upp eller att varorna kvarhålls. Om punkt 1 andra stycket gäller kan denna frist förlängas till högst 30 arbetsdagar.

3. Villkoren för lagring av varorna under den period frigörandet är uppskjutet eller varorna kvarhålls skall fastställas av varje medlemsstat.

KAPITEL V

Bestämmelser som skall gälla för varor som befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade

Artikel 8

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra rättsliga medel som står till buds för en varumärkesinnehavare som har befunnits vara utsatt för kränkning eller för en innehavare av en upphovsrätt eller närstående rättighet eller en innehavare av en mönsterrätt som har befunnits vara piratkopierad, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillåta de behöriga myndigheterna att

- a) som huvudregel och i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser i nationell lagstiftning förstöra varor som befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade eller placera dem utanför de kommersiella kanalerna på ett sätt som eliminerar skadan för rättighetsinnehavaren, utan kompensation av något slag och utan kostnad för statskassan,
- b) med avseende på dessa varor vidta alla andra åtgärder som har till resultat att de berörda personerna effektivt berövas de ekonomiska fördelarna av verksamheten.

Bland annat skall följande åtgärder inte anses ha en sådan verkan:

- Att de varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varorna återexporteras i oförändrat skick.
- Att de varumärken som utan tillstånd har anbringats på de varumärkesförfalskade varorna avlägsnas, utom vid undantagsfall.
- Att varorna hänförs till ett annat tullförfarande.

2. De varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varorna får överlåtas till statskassan. I detta fall skall bestämmelserna

i punkt 1 a gälla.

3. Förutom de upplysningar som ges enligt artikel 6.1 andra stycket och på de villkor som fastställs där skall tullkontoret eller den behöriga enheten på begäran underrätta rättighetsinnehavaren om namn på och adress till avsändaren, importören eller exportören och tillverkaren av de varor som befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade och om mängden av varorna i fråga.

KAPITEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 9

1. Om inte annat föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan lämnas in skall beviljandet av en ansökan som upprättats enligt artikel 3.2 inte berättiga rättighetsinnehavaren till kompensation om varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor inte upptäcks av ett tullkontor och att de därför frigörs eller inte kvarhålls på det sätt som anges i artikel 6.1.

2. Om inte annat föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan lämnas in skall ett tullkontors eller annan vederbörligen bemyndigad myndighets utövande av de befogenheter som tilldelats dem avseende bekämpande av varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor inte göra dem ansvariga gentemot de personer som berörs av ingripandena i artikel 1.1 a eller artikel 4 i händelse av att dessa skulle lida förlust eller skada genom deras handlande.

3. Rättighetsinnehavarens civilrättsliga ansvar skall bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken varorna i fråga hänfördes till någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a.

Artikel 10

Denna förordning skall inte gälla varor av icke-kommersiell natur som ingår i resandes personliga bagage inom de gränser som fastställs i fråga om tullbefrielse.

Artikel 11

Varje medlemsstat skall också införa straffåtgärder som skall tillämpas vid överträdelse av artikel 2. Sådana straffåtgärder skall vara så kännbara att de motiverar efterlevnad av gällande bestämmelser.

Artikel 12

De bestämmelser som behövs för att tillämpa denna förordning skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 13.3 och 13.4.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 247 i förordning (EEG) nr 2913/92.
2. Kommittén skall undersöka alla frågor om tillämpningen av denna förordning som ordföranden tar upp, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.
3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.
4. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall:
 - skall kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger tre månader från dagen då rådet underrättats,
 - får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i första strecksatsen.

Artikel 14

Medlemsstaterna skall överlämna alla relevanta upplysningar om tillämpningen av denna förordning till kommissionen.

Kommissionen skall överlämna dessa upplysningar till de övriga medlemsstaterna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1994.

Vid tillämpningen av denna förordning skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen¹ gälla i tillämpliga delar.

Närmare bestämmelser om förfarandet för utbyte av upplysningar skall upprättas inom ramen för tillämpningsföreskrifterna enligt artikel 13.2, 13.3 och 13.4.

Artikel 15

Inom en tid av två år efter ikraftträdandet av denna förordning skall kommissionen, på grundval av upplysningarna enligt artikel 14, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur systemet fungerar, bl.a. med tanke på de ekonomiska och sociala följderna av varumärkesförfälskning, och föreslå de ändringar och tillägg som kan behövas.

Artikel 16

Förordning (EEG) nr 3842/86 skall upphöra att gälla från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall gälla från och med den 1 juli 1995.

På rådets vägnar

H. SEEHOFER

Ordförande

¹EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87 (EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3).